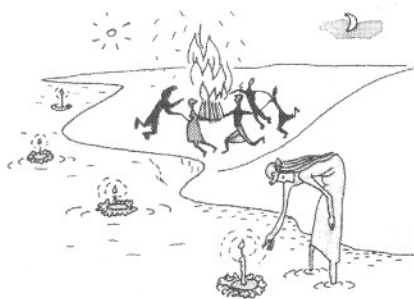

Joninės

Šiltas birželio vakaras. Sėdime su senele kiem.....
Už mišk..... , kaime, dainuoja jaunimas.

– Senel..... , kodėl šį vakarą žmonės taip dainuoja
ir dainuoja?

– Šiandien Joninės. Šventė tokia. Joninės – sena sena
šventė. Ir seniau, ir dabar, jaun..... merginos ir jaun.....
vaikinai susirenka kur nors mišk..... . Čia jie dainuoja,

šoka, linksmynasi. Ir aš, kai buvau jauna, eidavau kartu. Kai pažaisdavome, pasilinks-
mindavome, visi eidavome prie upės. Čia pindavomės vainik..... . Kai sutemdavo,
kiekvienas prie savo vainik..... pririšdavome žvakut..... , uždegdavome ją ir paleisdavome
į upę. Vainik..... nešdavome į upę su berniuk..... : taip ir plaukdavo kartu – berniuko
vainikas ir mergaitės vainikas.

– Kodėl taip darydavote?

– Norėdavome sužinoti, kaip mums toliau bus.

– O kaip?

– Jeigu vainikai susiplaukia, tai tais metais mergina ištekės už vaikin..... , jeigu ne –
turės laukti kit..... .

– O paskui ką darydavote?

– Šokinėdavome per lauž..... .

– O paskui?

– Eidavome į mišką paparčio žied..... ieškoti. Čia jau negalėjome eiti kartu su draugu
ar drauge.

– Ir jūsėjote paparčio žied..... ieškoti?

– Ėjau. Ne viener..... met.....ėjau.

– Ir radote?

– Ne. Neradau. Paparčio žied..... mūsų miške nebuvo. Visame pasaulyje vis.....
mišk..... tą naktį žydi tik vienas papartis.

– O ką rasdavote miške?

– Nieko. Grįždavau viena. Bet vieną kartą man pasisekė, grįžau ne viena: suradau
senel..... .

– Senel..... ? O kaip suradote jį?

– Jis taip pat ieškojo paparčio žied..... . Mes taip ir susitikome.

– Ir senelis taip pat buvo jaunas?

– Taip... Aš už senel..... tais pačiais metais ištekėjau: mes ieškojome paparčio žied..... , o
suradome vienas kitą.